אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

שלשה מטבעות זו ע"ג זו. כגמרא מפרש סימנייהו: **גמ' טעמא דמלא כו'.** התם הוא דאמר שהפירות לבעל הכלי: **הא כלי ולפניו פירות.** הרי אלו הפירות של מוצאן. ואע"פ שהכלי לבעל הסימן את הכלי יחזיר ואת הפירות יעכב לו ולא אמרינן מהאי מגא נפל: **מקצתן בכלי כו'.** הדבר מוכיח להיך דעל גבי קרקע להיך הוא וחייב להחזיקם למי שיתן סימן בכלי וכן מעות לבעל הכים: ה"ג **מלא דבר שאין בו סימן כלד דבר שיש בו סימן.** כגון מעות לפני כים: **חייב להכריז.** על הכל וימצאו המעות לבעל הכים: **הא בעל סימן ונטל אם שלו.** את הכים ואמר אין המעות שלי זכה הלה במעות: **הא.** דקתני הרי אלו שלו: **בכובא וכיתנא.** גיגית מוטלת ופשתן לפניה דודאי האי פשתן לאו מכובא נפל דאי מינה נפל הוה משתייר בה והוא הדין לכים ולפניו מעות מהאי טעמא. והא דקתני חייב בגמא ופירי דעבידי דשרקי ונפלי מיניה טולהו: **הא דקתני חייב בדאשתייר.** ואיכא למימר הכי דאכראי מיניה נפל: **והא דלא אשתייר.** כיון דסתם גמא יש לו אוגנין כפולים לאוכו אי מתוכו נפל הוה משתייר ביה דאוגנין מעכבי ליה: ה"ג **הא והא דלא אשתייר ביה מידי: הא דאיתי ליה אוגנין.** לאו מיניה נפל דאי מיניה נפל הוה משתייר ביה מידי: **ש"מ מנין הוי סימן.** דאי לאו הכי מאי סימן איכא: **תני לכור פירות.** דאין כאן מנין (ג) מאי סימניה מקום דכיון דלכורין היומ הוה ויהיב סימנא במקום פלוני הנתמים: **תני לצורי פירות.** סימני מנין (ג). דהוי מדמי ליה לא הא תפשוט ולא הא תפשוט: **והוא שעשוין כמגדלין.** לקמיה מפרש ששלשתן רחבין זה מזה ומניח מלמטה את הרחב ועליו את הכיעוי ועליון הוא הקצר שכולן כמגדל זה העשוי היסוד רחב ומקצר ועולה וכי מנחי הכי לאו דרך נפילה הוה אלא דרך היומ והיה דעתו לחזור ולטלן ושכח הלכך עיטל ומכריז וזה בא ונותן סימן ואומר מגדלין היו עשויין: **ג' מעטעות.** שאין דומות זו לזו ברחבן: **משלחפי שלחופי.** מקצת זו על חבירתה ומקצת על גבי קרקע: **חייב להכריז.** אלמא כי האי גוונא לאו דרך נפילה הוא: **של שלשה מלכים.** קס"ד שלא היו צורותיהם שוות שכל מלך כותב שמו וצורתו על מטבע שלו: **אי דעשויין כמגדלין.** שאין שוין ברחבן ומונחים כמו שפרישית: **אפילו של מלך אחד.** שצורת שלשתן שוות: **של מלך אחד כעין שלשה מלכים.** כלומר אפי' הן של מלך אחד שצורת שלשתן שוה והן כעין שלשה מלכים שמתוקין ברחבן ודומין לג' מטבעות: ה"ג **וכיכי דמי כגון שעשויין כמגדלין חייב להכריז: דכולהו כי חדדי גינהו.** שוין ברחבן: **אע"ג דכי חדדי מגחי.** זה על זה ולאו משלחפי: **אימור [אתרמויי] אתרמי.** דהכי נפל ואין זה היומ וסימן אין לו בהם ואפי' מקום הלא ידע היכן נפל: **אפי' של מלך אחד מכריז.** הואיל ומטבעות הוו זו ע"ג זו יש כאן סימן הלא אתרמי דנפול הכי: ופרכינן **מאי מכריז מנין.** כך וכך מטבעות מצאתי וזה בא ונתן סימן זו ע"ג זו מצאתם: **מטבעות מצאתי הלכך תרי לאו סימנא הוא דמיעטו מטבעות ג':** **כשיר.** מוטלין בעגול כאצעדה: **כשורה.** זו אצל זו: **כתלוכה.** גג' רגלי קנקן כל אחד כנגד חוריה של שני[1] כזה: ∴ **כסולם.** כיון אמצעי על התחתון וכיון העליון על האמצעי כמו מעלות שקורין אשקוליט"ש: **פשוט מהא.** דר"ג אחלא: **כל שאילו מכנים כו'.** וכי הוו כסולם ניטלים בכת אחת: כאבני

א שלשה מטבעות זה על גב זה **ב**כריכות ברה"י **ג**וכרות של בעה"ב וגיזי צמר הלקוחין מבית האומן **ד**כדי יין וכדי שמן הרי אלו חייב להכריז: **גמ' טעמא** דמצא פירות בכלי ומעות בכים הא כלי ולפניו פירות כים ולפניו מעות הרי אלו שלו תנינא להא דתנו רבנן **ה**מצא כלי ולפניו פירות **ו**כים ולפניו מעות הרי אלו שלו **ז**מקצתן בכלי ומקצתן על גבי קרקע חייב להכריז ורמינהו **ח**מצא דבר שאין בו סימן בצד דבר שיש בו סימן חייב להכריז בא בעל סימן ונטל את שלו זכה הלה בדבר שאין בו סימן אמר רב זביד לא קשיא הא בכובא וכיתנא הא בצנא ופירי [א] רב פפא אמר הא והא בצנא ופירי ולא קשיא הא דאשתייר בה מידי הא דלא אשתייר בה מידי [ב] ואיבעית אימא הא והא דלא אשתייר בה מידי ולא קשיא **ח**הא דמהדרי אפיה לגבי פירי הא דלא מהדרי אפיה לגבי פירי ואיבעית אימא הא והא דמהדרי אפיה לגבי פירי ולא קשיא **ט**הא דאית לה אוגנין לצנא הא דלית לה אוגנין לצנא: צבורי פירות וצבורי מעות: שמעת מינה מנין הוי סימן תני צבור פירות שמעת מינה מקום הוי סימן תני צבורי פירות: שלשה מטבעות זה על גב זה: אמר רבי יצחק מגדלאה **י**והוא שעשויין כמגדלין תניא נמי הכי מצא מעות מפוזרות הרי אלו שלו עשויין כמגדלים חייב להכריז ואלו הן עשויין כמגדלים שלשה מטבעין זה על גב זה הא גופא קשיא אמרת מצא מעות מפוזרות הרי אלו שלו הא משלחפי שלחופי חייב להכריז אימא סיפא עשויין כמגדלין חייב להכריז הא משלחפי שלחופי הרי אלו שלו תנא כל שאין עשויין כמגדלין **כ**מפוזרות קרי להו [ג] א"ר חנינא לא שנו אלא של שלשה מלכים אבל של מלך אחד אינו חייב להכריז היכי דמי אי דעשויין כמגדלין אפילו של מלך אחד נמי ואי דאין עשויין כמגדלין אפילו של שלשה מלכים נמי לא אלא אי אתמר הכי אתמר לא שנו אלא של מלך אחד כעין שלשה מלכים **כא**(אבל של מלך אחד אינו חייב להכריז) והיכי דמי דעשויין כמגדלים רויחא תתאה ומציעא עילויה וזוטא עילויה מציעא דאמרינן אנוחי אנחינהו אבל של מלך אחד דכולהו כי הדדי גינהו אע"ג דמנחי אהדדי הרי אלו שלו אימר אתרמויי אתרמי ובהדי הדדי נפול ורבי יוחנן אמר אפילו של מלך אחד נמי מכריז **כב**מאי מכריז מנין מאי איריא תלתא אפי' תרין נמי אמר רבינא [ד] **כג**טבעא מכריז **כד**לבעי ר' ירמיה כשיר מהו כשורה מהו כחצובה מהו כסולם מהו [ה] פשוט מהא חדא דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה **כה**כל שאילו מכנים לה קיסם ביניהן ונוטלם בבת אחת חייב להכריז בעי רב אשי

הא בכובא וכיתנא. פי' רש"י דמתני' כובא וכיתנא וקשה דקתני מצא פירות וי"א דכיתנא אקרי פירי כדאמרינן (בגרמא"ת רבה) ובגא קין מפרי האדמה זרע פשתן הביא ודומק ונראה דמתני' בגא ופירי דכיון דאין הפירות מחוברים יחד אילו מן הכלי נפלו היה קלת נשאר מהם בכלי אבל פשתן שקשור ביחד יכול להיות שבכלי היה ונפל וכ"מ פי' דפריך אמאי דקאמר מקצתן על גבי קרקע חייב להכריז ורמינהו מצא דבר כו' בא בעל סימן ונטל את שלו זכה המוצא במה שנידו היינו מה שבמון אע"פ שיש בפנים קצת פירות ואפילו בעל כלי אומר שכולן שלו ולפי זה גרס בסמוך הא והא דאשתייר ביה:

שמעת מינה מנין הוי סימן. אע"ג דפשיטא ליה (לעיל[1]) מדמשקל הוי סימן מדה ומנין נמי הוי סימן בעי לאוכוחי הכא מממתני' ולעיל (דף כד.) נמי דקתני אבל מצא שיש חייב לא קאמר ש"מ מנין הוי סימן **ט**(דלא אלימא ליה כריתא למפשט מינה) אי נמי דמלי למדחי דמנין ומרוחא הוי סימן: **והוא** שעשויין כמגדלין. אי מנין הוי סימן במה שעשויין כמגדלין ידעינן דדרך היומ הוה וכתרי לא סגי דטבעא מכריז אבל אם מקום הוי סימן אפילו בתרי ועשויין כמגדלין ידעינן דדרך היומ הוה דאי בתרי אפי' עשויין כמגדלין לא ידעינן דדרך היומ הוה דאימור דרך נפילה הוה דאמרמי הכי א"כ לקמן מאי פריך **יא**(אר' יוחנן) מאי אריא תלתא אפי' בתרי סגי וי"ל דשפיר משני טבעא מכריז:

הא גופא קשיא. אמתני' לא פריך דמלינן למימר דג' מטבעות היינו פירות דצבורי מעות: כאבני

ב א מיי' פט"ז מהלכות אבידה הל' כ סמג עשין עד טוש"ע מ"מ פי' רסב סעיף יב:
גא ב מיי' שם פט"ז הלכה י סמג שם טוש"ע שם סעיף ט:
גב ג מיי' שם הלכה ט טוש"ע שם סעיף מ:
גג ד מיי' שם הלכה יג סמג שם טוש"ע מ"מ פי' רסב סעיף יט:
גד ה מיי' שם פט"ז הל' ג סמג שם טוש"ע שם סעיף כ:
גה ו מיי' שם פט"ז הל' טו סמג שם טוש"ע שם סעיף יט:
גו ז מיי' שם פי"ב הל' יא סמג שם:
גז ח ט מיי' שם פט"ז הלכה יד סמג שם טוש"ע מ"מ פי' רסב סעיף יט:
גח י מיי' שם פט"ז הל' כ סמג שם טוש"ע מ"מ שם סעיף יב:
גט כ מיי' שם פט"ז הל' כא טוש"ע שם סעיף יא:
ם ל מ מיי' שם טוש"ע שם סעיף יב:

לעזי רש"י

אשקילונ"ש (אשקילונ"ש). מדרגות.

מוסף רש"י

כרכות ברה"י. כגון שדה גדושה שאין כיוב כמי אדם לדכין בה יש מישנו שהולכין בה (לעיל כב:)

רבינו חננאל (המשך)

הלכך הפירות בחר צנא גרירי בא מי שנתן סימני צנא נוטל גם הפירות. והא דתני דוכה הלה כמה שביבו בצנא דלית ליה אוגנים ונמצאו הפירות בחרן ופירות בצנא דאמרי' הני פירי דבחרן לאו מן הצנא אישתפוך דאילו מינה אישתפוך הוו להו לאישתפוכי כולהו דהא לית לה לצנא אוגנים אלא הני פירי דבחרן לאחרינא איגון לפיכך זכה בהם המוצאן דהא דבר שאין בו סימן גינהו. ציבורי פירות. ש"מ מנין הוי סימן. ג' מטבעות זו חייב להכרז. פי' כמגדלים מכוונות אבנים זו על גבי זו אין אחת עודפת על חבירתה. מפוזרין שלו הא אי הוו שלחופי משלחפי שאין מיושבות זו על גב זו אלא מקצתן עליה ומקצתן יוצאה מעליה כגון כנפי הכרובים כדגרסי' בסוף המוכר את הבית ודלמא שלחופי הוו משלחפי אהדדי דעיקרו כדסתרגמי' בתרגום ארץ ישראל שכל את ידיו שלחופינון לידוהי. אסקינן כל שאינן עשויים כמגדלים מפוזרין גינהו והרי הן שלו רויחא לתתא ומציעא עילויה וזוטא עילוי מצעי זהו כמגדלים. כעי רי ירמיה כשיר או כשורה או

עין משפט נר מצוה

ג א מיי' פט"ז מהלכות אבידה הל' כ סמג עשין עד טוש"ע מ"מ פי' רסב סעיף יב:
גא ב מיי' שם פט"ז הלכה י סמג שם טוש"ע שם סעיף ט:
גב ג מיי' שם הלכה ט טוש"ע שם סעיף מ:
גג ד מיי' שם הלכה יג סמג שם טוש"ע מ"מ פי' רסב סעיף יט:
גד ה מיי' שם פט"ז הל' ג סמג שם טוש"ע שם סעיף כ:
גה ו מיי' שם פט"ז הל' טו סמג שם טוש"ע שם סעיף יט:
גו ז מיי' שם פי"ב הל' יא סמג שם:
גז ח ט מיי' שם פט"ז הלכה יד סמג שם טוש"ע מ"מ פי' רסב סעיף יט:
גח י מיי' שם פט"ז הל' כ סמג שם טוש"ע מ"מ שם סעיף יב:
גט כ מיי' שם פט"ז הל' כא טוש"ע שם סעיף יא:
ם ל מ מיי' שם טוש"ע שם סעיף יב:

מסורת הש"ס

א) [לעיל כב:], ב) רש"ל ורי"מ מ"ז, ג) לפירוש הרי"ף והרא"ש קאי על המשנה וע"ש, ד) [לעיל כ:], ה) כ"ג קב., ו) [שנים רש"ס], ז) [דף כב:], ח) ם"א דבריתא היא ומאי אולמא מהך דמסקנ, ט) ס"א נ"ג,

הגהות הב"ח

(א) גמ' טבעי מכרח: (ב) רש"י ד"ה תני לצור וכו' ומאי קימניה: (ג) ד"ה תני לצורי וכו' מנין הוא דהוי:

הגהות הגר"א

[א] גמ' רב פפא וכו'. נ"ב המרבים פפק כמולנו מוקימתא דר"ם אבל דר"ח הסמיטה. והרא"ש וטור פסקו גם לדר"ח: [ב] שם ואכ"א הא והא דלא אשתייר בה מידי ול"ק הא דא"ל אוגנין. לענא הא דל"ל אוגנין לענא ואכ"א הא והא דל"ל אוגנין ול"ק הא דמהדרי אפיה לגבי פירי הא דלא מהדרי אפיה לגבי פירי כל"ל וכ"ג מרש"י ד"ה והא כו' דסתם לענא כו' אבל הרא"ש גורס כגירסת שלנו וע"ש ובדברי רביבו מ"מ פר' רסב ס"ק כ"ה): [ג] שם ל"ל מינה כו'. נ"ב ובי"ם הרא"ש וש"ם אבל המרבים הסמיטה דמ"ל דר"ת ור' יוחנן פליגי אליבא דר"י מגדלאה ופסק כר' יוחנן וע' ר"ף (שמפרש כהמרבים וע' נ"ר): [ד] שם (פשוט מהא מדא דאמר. אות ד' ממלא דאמר עם ג' מלות שלאמרי מוקפים כעגולים וב"ב המרבים נ"ב לא אלא נרים אמר ר"ש כו' וקולם לא איפשטא ומסקר ס"ש כאן וע' כרמב"ם:

רבינו חננאל

מצא פירות בכלי או כלי כמות שהוא וכו' אמרי' תנינא להא דתנו רבנן מצא כלי ולפניו פירות כים ולפניו מעות הרי אלו שלו. מקצתן בכלי ומקצתן בקרקע חייב להכריז ואם בא ישראל ונתן סימני הכלי נוטל גם הפירות וכן כל כיוצא בהן. ורמינן עלה הא דתניא מצא דבר שאין בו סימן בצד דבר שיש בו סימן לא נוטל הדבר שיש בו סימן וזכה הלה בדבר שאין בו סימן. ופרקינן הא והא בצנא ופרי וכגון שנותרו מן הפירות בצנא ולא קשיא הא דתני חייב להכריז דמשמע שמחזיר גם הפירות בצנא דאית ליה אוגנים והן כפופות לתוכה דאמרי' האי צנא איתהפכא והני פירי אישתפוך מן הצנא והני פירי (דאישתפוך) [דאשתייר] בגוה אוגנים מנעון מלהשפך בחוץ

[1] נראה דלא גרס בגרייתא הסניה ניטל ומכרי רק ניטל הדבר וכו' ועי' גמוס' סמן ד"ה הא ניכסת לכיבו ופירוש.

כחצובה או כסולם מהו ועלו בתיקו. פי' כשיר ענול כצמידין דמתרגמ' לה שירין. כשורה זה בצד זה.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com